

ЦРВЕНИ ТАЛАС

Отворио је жалузине и угледао нови брод у пристаништу. Синоћ га није било знао је сигурно, јер свако вече пред спавање погледом би Дунавом послао нове мисли очекујући куда ће га током ноћи одвести.

Снова протекле ноћи није било, али се сетио да су га обливали непознати умилни звуци. Чинило му се да још увек лебди на њима.

На прамцу се извијао једнорог. Црвеном заставом ветар се поигравао. У налету кад би је развио наткрилила би целу палубу.

Дунавом не плове овакви бродови - помисли и крену да га изблизи осмотри.

У пристаништу пуном бродова, једрењак без терета, без људи ширио је дах самоће.

Пожелeo је да пружи руку, да га помилује, а душом му се разли црвена боја.

Љубав или смрт?!

И рука му оста згрчена.

Наредне ноћи када је Дунавом слao својe мисли забљесну га светлост што је извирала из потпалубља брода.

Снова опет није било, ал' умилни звуци су натопили његове поре.

Док је отварао жалузине дрхтао је.

Да ли је још тамо?!

Раширена бела једра пробијала су се из јутарње магле.

Игра првих сунчевих зрака, измаглице и белине, ваљала је брод пред његовим очима. Једног трена упловљавао је у собу, а већ другог отпловљавао у даљини.

Чврсто се држао за прозор и истовремено љуљао палубом. У налетима га је обливала топлина.

Страх ил задовољство?!

До њега допреше гласови из куће и мирис разгорелог дрвета у пећи.

Очекивао је да ће тога дана брод испловити.

Упијао га је погледом с прозора, шетао пристаништем у ишчекивању. Застајао је пред њим као омађијан и ослушкивао мелодију из сна коју је сада већ носио у себи.

Из немира је клијала жеља.

Отићи или остати?!

Пало је вече. Седећи на доку, испред једрењака, видео је у води одсјај светлости с прозора кућа изнад пристаништа. Окренуо се и угледао светлост на свом прозору.

Пео се узаним каменим степеништем. Није био сигуран да ли још увек седи на доку док му душа иде ка кући, или без душе остале на доку, заиста корача степеништем.

Снова ни те ноћи није било, али ни мелодије.

Покушавао је да је пронађе у неком кутку свога бића док је панично отварао желузине.

Истог трена када је схватио да је брод отпловио запљуснуо га је црвени талас.